

Krisztus erejének igénylése



David Wilkerson September 1, 2003

Jézus utolsó óraiban így szólt tanítványaihoz, " Bizony, bizony mondom néktek, hogy amit csak kérni fogtok az Atyától az én nevében, megadja néktek. Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevében: kérjétek és magkapjátok, hogy a ti örömeitek teljes legyen." (János 16: 23-24)

Micsoda hihetetlen állítás. Míg ezeket mondta, Krisztus figyelmeztette követőit, hogy hamarosan elmegy, és egy rövid ideig nem fogják Őt látni. De ugyanakkor ígéretet adott, hogy a mennyek minden áldásához hozzáférnek. Csak kérniük kell az Ő nevében.

Legtöbb bibliai kommentátor azt állítja, hogy ezt az ígéretet nem használhatták a tanítványok Krisztus nevében mielőtt Ő mennybe ment, az Atya jelenlétebe.

De a Szentírás mást sugall. A legvilágosabb példa erre az az ismeretlen ember, aki hatalmas dolgokat tett Jézus nevében. A tanítványok próbálták megakadályozni, mert nem közölük való volt. János vitte hírül Jézusnak, "Mester látánk valakit, aki a neveddel ördögöket űz, aki nem követ minket; és eltiltók őt, mivelhogy nem követ minket." (Márk 9:38)

Hogyan válaszolt Jézus nekik? "Jézus pedig mondá: Ne tiltsátok el őt; mert senki sincs aki csodát tesz az én nevében és mindjárt gonoszul szólhatna felőlem. Mert aki nincs ellenünk mellettünk van." (9:39-40) Krisztus erre az emberre úgy tekintett mint aki "mellettünk" van, Őhöz tartozik.

Ez az ember nem tartozott Jézus belső köreibe, mégis képes volt csodákat művelni az Úr nevében. Ezzel pedig azt bizonyította, hogy az erő Krisztus nevében van. Micsoda bámulatos dolog! Annak ellenére, hogy nem élvezett személyes kapcsolatot Jézussal mint a tizenkettő. Ugyancsak nem kapott nagy kijelentéseket mint a tanítványok. Valószínűleg csak egy ember volt a sokaságból kiket Jézus tanított a hegyen és a tó partján.

De ez az ember nyilvánvalóan szerette Jézust. Miért? Hitt Krisztus ígéreteiben és aszerint cselekedve csodák történtek. Valószínűleg egy imádkozó és böjtölő ember volt. Jézus azt mondta, hogy imádsággal és böjtöléssel lehet a démonokat kiűzni.

E tekintetben az ismeretlen férfi éles ellentétben állt Jézus tanítványaival. A tizenkettőt Jézus személyesen tanította arra, hogy kopogjanak, keressenek, kérjenek Istentől. Elsősorban arra tanította őket, hogy az Atya minden áldása - minden kegyelem, hatalom és erő - Krisztusban található. És hallották Jézus kinyilatkoztatását a tömegeknek, "Bizony, bizony mondom néktek: Aki hisz bennem az is cselekszi azokat a cselekedeteket melyeket én cselekszem; és nagyobbakat is cselekszik azoknál, mert az én Atyámhoz megyek. És akármit kértek majd az én nevében, megcselekszem azt, hogy dicsőíttessék az Atya a Fiúban. Ha valamit kértek az én nevében, én megcselekszem azt."(János 14:12-14)

Itt legalább volt egy ember aki komolyan vette Jézus ígéretét. Magáévá tette Jézus ígéretét, és Isten méltányolta hitét. Elvárta, hogy csodákat műveljen az Úr általa Jézus nevében. Ezért mondta Jézus Jánosnak és a többieknek, "Mostanáig semmit sem kértetek az Atyától az én nevében: kérjétek és megkapjátok, hogy a ti örömeitek teljes legyen" (lásd 16:24) Amit mondott, "Kérjétek most, ne várjatok más időre és ne próbáljátok kitalálni teológiailag amit

mondok, nevemben erô van a gonosz felett. És ez a hatalom a tiétek, mert bennem vagytok. Kérjétek és az Atya megadja amit kértetek."

Figyelembe véve a Krisztus nevében lévô erôt és segélyforrást, a legtöbb hívô még szinte semmit sem kért az Ô nevében.

Krisztus tanítványokhoz szóló szavai megítélnek engem: ". semmit sem kértetek az Atyától az én nevemben ." (János 16:24) Amint olvasom ezt, hallom, hogy az Úr suttog hozzám, "Dávid, nem igényled erômet amit számodra tartok. Egyszerûen csak kérned kell a nevemben."

Hiszem hogy ez nagyobb bánatot okoz Isten szívének mint a test összes bûnei. Urunk bánkódik az egyre növekvô hitetlenségünk miatt, mert egyszerûen nem hiszünk ígéreteiben . egyre inkább kételkedünk abban, hogy válaszol imáinkra .és hogy a Krisztusban lévô erôt egyre kisebb mértékben igényeljük.

Ez a világ soha nem volt nagyobb szükségben. Mégis kevesebb és kevesebb kérelem száll fel Jézus nevében. Az idô múlásával hívök egyre kevesebbet kérnek az Úrtól. Félnek, mert nem hisznek és így semmit vagy csak keveset kérnek az Úr nevében.

Vallom, hogy mint a tanítványok, én is imádkozom, böjtölök, élvezem a Krisztussal való kapcsolatot. Szenvedélyesen szeretem Isten Igéjét, és szeretek idôt tölteni a Vele való imádásban. De azt kérdelem: van ennek jelentôsége, ha nem növeli a hitet szívemben az én csodálatos Uram iránt? Bámulattal nézem Isten fennsôségét, dicsôségét és hatalmát, de cselekszem-e ezekhez méltóan? Szoros, közeli, egyéni kapcsolatom van az Úrral, de az idô amit Vele töltök megtölt-e Isteni hatalommal és az arra való törekvéssel, hogy igényeljem a nevében lévô erôt?

Bámulatos, hogy az egyház milyen hûségesen hivatkozik Krisztus nevére. Dicsôítjük, áldjuk, énekelünk róla, "erô és hatalom, csodákat mívelô erô az Úr áldott nevében". Áhítattal, félelemmel dicsôítjük nevét, szeretettel hallgatjuk említését, de nem használjuk, nem tesszük magunkévá az erôt ami nevében van. Nem igényeljük vagy cselekszünk a benne lévô erô szerint.

És miért nem? Miért nem helyezük kezünket a betegekre és igényeljük Krisztus nevében a gyógyító erôt? Miért nem járunk közbe másokért az Ô nevében gyermekeink lelki ébredéséért, családjukért barátainkért? Miért van az, hogy az ördög ellen olyan gyenge az ellenállásunk? Volt az valaha is Isten akarata, hogy az ellenség lerombolja otthonunkat és házasságunkat?

A Biblia azt mondja, hogy ezekben az utolsó napokban az ördög leszáll az emberiséghez,"Jaj a föld és a tenger lakosainak, mert leszállott az ördög ti hozzátok nagy haraggal teljes, úgymint aki tudja, hogy kevés ideje van." (Jelenések 12:12) A kérdésem az tehát: ez az ôrült gonosz egy tétlen, béna egyházzal fog találkozni? Egy hitetlen népet fog találni, aki Krisztus nevét hirdeti, de nem száll az ellenséggel szembe azzal az erôvel ami a névben található? Egy olyan néppel fog találkozni aki csak mondja, hogy " Mindent megtettem amit tudtam, most pedig csak valahogy túl kell élnem amíg az Úr visszajön?"

Nem, soha! Nem kell elfogadni mindent amit az ördög feltálal számunkra. Nem kell feladni magunkat támadásakor, nem kell félnünk tôle vagy félni a jövôtôl. Az elmúlt hetekben egy szent harag gyúlt fel bennem Sátán és ereje ellen. Amint olvastam Jézus szavait lelkem lángba borulva kiáltott, "Ördög, ez elég. Minden erôvel ellened állok Jézus nevében. Figyelj ide, hívd vissza a pokol hordáit, mert minden támadásodnak ellene fogok állni Jézus nevében, és Isten Igéje azt ígéri, hogy rohanva fogsz menekülni."

A Sátán próbálkozhat elárasztani életemet a bajok áradatával. Megtámadhatja családomat és szeretteimet, de minden démoni támadás Krisztus erejével fog találkozni. Az ellenség küldheti az egyik démont a másik után, de mindegyik a mindenható Jézus Krisztus nevébe fog beleütközni, mint egy mozdíthatatlan bástyába. El kell mozdítanunk minden akadályt amit Istenre helyeztünk.

Ennek élethû ábrázolása található az Apostolok Cselekedeteiben, a 3:1-ben. Péter és János a templomba mentek imádkozni, mint minden nap. És minden nap egy koldus mellett haladtak el, aki béna volt születése óta.

De az egyik napon valami történt. Mikor az apostolok meglátták a koldust, szent harag kelt fel bennük. Látták, hogy Sátán hosszú évekig ellenállás nélkül uralkodott ebben az emberben. De az idô elérkezett, amikor Isten emberei, a Szentlélekkel telt tanítványok igénybe vették a Krisztus nevében lévô erôt.

"Péter pedig mikor szeméit reá vetette Jánossal egyben, monda, nézz reánk! . Ezüstöm és aranyom nincsen nekem, hanem amim van, azt adom néked ." (Csel. 3:4,6) Amit Péter mondott, " Valami sokkal értékesebb van birtokunkban mint a világ összes aranya és ezüstje. Sokkal nagyobb gyógyító erő van kezünkben mint amit a föld összes doktora vagy orvossága tudna nyújtani. Arról az erőről beszélünk ami Jézus Krisztus nevében van, és ami nekünk adatott, és most ezt neked adjuk."

Ezzel Péter azt mondta, ". a Názáreti Jézus Krisztus nevében, kelj fel és járj! És jobbkezénél fogva felemelé: és azonnal megerősödének lábai és bokái . és felszökkelvén megállta és jár vala és bemené ő velük a templomba járkálva és szökdelve és dícsérve az Istent." (3:6-8)

Az emberek ámulattal nézték a történeteket. Megkérdezték az apostolokat, hogy mi történt? Péter elmagyarázta, "Az Ő nevében való hit által erősítette meg az Ő neve ezt akit láttok és ismertek; és a hit, mely Ő általa van, adta néki ezt az épséget mindnyájan a ti szemetek láttára." (3:16) Lényegében amit mondott, "Évekig ismertétek ezt az embert mint bénát születésétől fogva. Most szeretnétek tudni hogy miképpen gyógyult meg és képes ugrálni és táncolni? Semmi más által mint a Názáreti Jézus Krisztus nevében lévő erő által gyógyult meg ez az ember."

Figyeld Péter szavait az ember új állapotával kapcsolatban, "ezt az épséget . ". Mindegy, hogy milyen reménytelennek látszik helyzetünk vagy súlyos megpróbáltatásunk, Isten teljes épséget biztosít számunkra a bajok közt Jézus Krisztus nevében keresztül, elhárítva az ellenség nyilait.

Mikor a templom tisztviselői hallották hogy mi történt, bebörtönözték Pétert és Jánost. A következő napon bíróság elé állították őket. A főpap azt követelte, "Micsoda hatalommal vagy micsoda név által cselekedtetek ezt?" (4:7) Péter ismételten kijelentette, "Legyen tudotokra mindnyájotoknak és Izráel népének, hogy a Názáretbeli Jézus Krisztusnak neve által akit megfeszítettetek, akit Isten feltámasztott halottaiból, az által áll ez az ember ti előttetek épségben."(4:10)

Azt kérdezem tőled, hogyan voltak képesek ezek az egyszerű emberek ilyen merészen és biztonsággal beszélni? Mert Péter és János minden korlátot félretolt ami Istent gátolta volna. Lényegében azt mondták, " Nem fogjuk gátolni Izráel Szentjét akármilyen helyzet is adódik."

Szavaikkal mély hitet keltettek a béna koldusban. És ezt képtelenek lettek volna megtenni ha nem hittek volna Jézus szavaiban: "Bizony, bizony mondom néktek, hogy amit csak kéni fogtok az Atyától az én nevemben, megadja néktek." (János 16:23) A tanítványok megértették amit Jézus mondott, "amit csak" kértek, vagyis, hogy ez az ígélet határtalan. Krisztus azt mondta, "hogy mindent amit kértek az Atyától nevemben, megadja néktek."

Péter és János példáját kell követnünk. Hinnünk kell, hogy minden lehetséges. És el kell törölnünk minden gátat amit Isten elé helyeztünk, hogy életünkben munkálkodhasson.

A Krisztus nevében lévő erő igénylése nem valamilyen komplikált titkos teológiai igazság.

A könyvtáramban sok könyv tárgya Jézus neve. Az írók azzal a céllal írták legtöbbször, hogy segítsék a hívőkkel megértetni a Krisztus nevében lévő rejtett jelentőséget. De ezek a művek nagyon "mélyenszántóak", megértésük nehéz.

Hiszem, hogy amit tudnunk kell Jézus nevével kapcsolatban az olyan egyszerű, hogy egy gyermek is képes megérteni. Éspedig: amikor kérünk valmit Jézus nevében, teljes mértékben hinnünk kell, hogy ez pontosan olyan, mintha Jézus maga kérné az Atyát. Hogyan lehetséges ez? Engedd meg hogy megmagyarázzam.

Tudjuk, hogy az Atya szereti a Fiút. Míg Jézus itt volt a földön beszélt vele és tanította Őt. Isten nem csak hallotta kéréseit, hanem válaszolt is azokra. Jézus tanúságot tett erről amikor azt mondta, "Te mindenkor meghallgatsz engem .". Az Atya soha nem utasította vissza Fiának kéréseit.

Ma, mindnyájan akik hiszünk Jézusban Isten fiai vagyunk. És a mennyei Atyánk éppen olyan közel fogad minket magához, mint saját Fiát. Miért? Mert szellemi egységben vagyunk Krisztussal. Keresztre feszítése és feltámadása által Jézus egységbe hozott minket az Atyával. "Hogy mindnyájan egyek legyenek amint te én bennem, Atyám és én tebenned, hogy ők is egyek legyenek mi bennünk.én ő bennök és te én bennem." (János 17:21, 23)

Vagyis egyszerűen egy család vagyunk - egy az Atyával és egy a Fiúval. Örökbe lettünk fogadva, rendelkezünk a többi gyermek összes jogával. Ez pedig azt jelenti, hogy a mennyek minden ereje és segélyforrása rendelkezésünkre áll Krisztuson keresztül.

És mivel Isten fiai vagyunk Krisztusban - közös örökösök vele, örökségének részesei - tudjuk, hogy kéréseinket is meghallgatja az Atya. Ugyanúgy válaszol rájuk, mint ahogyan válaszolt Fiának.

Micsoda hihetetlen hatalom adatott nekünk az imádságban. És hogyan használhatjuk azt? Krisztus saját nevén keresztül. Mikor hitünket Jézusba helyeztük, nevét adta nekünk. Az Ő áldozata tesz képessé minket, hogy kijelentsük, "Krisztusé vagyok, Benne létezem, egy vagyok Vele." Azután, bámulatos, Jézus felvette nevünket, és mint főpapunk saját tenyerébe írta azt. Így lett nevünk regisztrálva a mennyekben az Ő dicsőséges neve alatt.

Érted, hogy mikor azt a kifejezést használjuk, "Krisztus nevében ." az nem csak valami személytelen formalitás, hanem a tényleges pozíció ami a miénk Jézusban? És ezt az Atya is elismeri. Jézus azt mondta, "Azon a napon az én nevemben kértek majd: és nem mondom néktek, hogy én kérem fogom az Atyát ti érettetek; mert az Atya szeret titeket, mivelhogy ti szerettetek engem és elhittétek, hogy én az Istentől jöttem ki" (János 16:26-27)

Itt van az, amiért Jézus azt parancsolja, hogy a nevében imádkozunk. Azt mondja, " mikor nevemben kértek, annak ereje és hatása az Atya előtt ugyanolyan mintha én kérném." Vagyis az olyan lesz mintha imádságunkat Jézus maga mondaná az Atya trónja előtt. Ugyanígy amikor kezünket a betegre tesszük és imádkozunk, Isten úgy látja azt mintha Jézus helyezné kezét a betegre, hogy meggyógyuljon.

Ezért is kell hogy merészen járjunk a kegyelem trónjához, hogy azt elfogadjuk. Bizalommal kell imádkoznunk, "Atyám úgy állok előtted, mint kiválasztott Krisztusban. hogy menjek és gyümölcsöt teremjek. Most pedig kérésemet eléd terjesztem, hogy örömöm teljes lehessen."
Több hívőtől hallottam, "Jézus nevében kértem, de mádságom válasz nélkül maradt."

Ezek a hívők azt állítják, "Próbáltam Jézus nevében igényelni az erejét, de nem történt semmi." Sok ok van arra amiért nem kapunk választ imáinkra. Talán valami bűnt engedünk életünkbe, valamit ami megszakította Jézussal való közösségünket. Mint egy úttorlasz, elzárja áldásának folyását. És választ nem kapunk míg bűnünknek véget nem vetünk.

Vagy talán a langyos hit vagy a felemás szív Isten dolgai iránt vág minket el Krisztus erejétől. Jakab figyelmeztett, "Kérje hittel semmit sem kételkedvén, mert aki kételkedik hasonlatos a tenger habjához amelyet a szél hajt és ide s tova hány. Mert ne vélje az ilyen ember, hogy kaphat valamit az Úrtól." (Jakab 1:6-7)

Nemrégem egy levelet kaptam egy özvegytől akinek tinédzser lánya mélyen bűnbe süllyedt. Ez az anya elmondja, hogy lánya régen hűséges hívő volt, most azonban kábítószerek rabja, és fiúbarátjával él. Mi történt? A lány apjának rákja volt és a lány imádkozott, "Istenem, ne engedd meg hogy apám meghaljon." Mikor apja meghalt, a lány olyan messze futott az Úrtól amennyire csak tudott. Azt mondta anyjának, "Adtam Istennek egy lehetőséget, hittel imádkoztam Jézus nevében. Mégis engedte Aput meghalni."

Egyszer egy nő mellett ültem a repülőn aki láthatóan sírt. Hozzá fordultam mint szolgáló, hogy tudnék-e valamiben segítségére lenni? Válaszolt, "Most temettem el apámat. Nagyon jó ember volt, szeretettel teli ember. Imádkoztam Istenhez, engedje meg hogy életben maradhasson. Mondd, hogyan engedheti meg egy szerető Isten, hogy egy ilyen ember mint apám volt, meghaljon? Nem kívánok Istenről beszélni többé."

Szolgálatunk tucatjával kap leveleket hasonló történetekkel. Állandóan azt halljuk, "Hittel imádkoztam, Istenben hittem, de nem hallgatott meg. Vártam és vártam, de nem válaszolt. Ne mond nekem, hogy az imádságnak hatása van. Hogyan fektethetem le életemet Isten szolgálatára, ha nem válaszol imáimra?"

Talán ismerősnek hallatszik az ilyen történet. Visszatekintve talán emlékszel egy esetre, amikor komolyan, hittel imádkoztál - talán szeretteid meggyógyulásáért vagy valami személyes problémád miatt, de nem kaptál választ. Ezért levontad a következtetést "Isten nem válaszol az imákra. Ha valaha is hallotta imáimat nem tudok róla, mert nem történt meg az, amiért imádkoztam."

Talán nem haragszol Istenre, de elvesztetted a bizalmadat Őbenne. Valami visszatart attól, hogy teljesen rábízd a szívedet. Nem imádkozol többé. Nem élvezed áldásainak teljességét többé.

Jakab rávilágít erre, "Aki kételkedik nem fog semmit kapni Istentől". A szó amit Jakab "kétkedik"-re használ határozatlanságot jelent. Az igazság az, hogy ezek az emberek kéréseikkel Istent próbára teszik, " Uram, ha válaszolsz szolgáljak téged. Mindent neked adok, ha épp csak válaszolsz. De ha nem, életemet saját magam elvei

szerint fogom élni."

Istent nem lehet megvesztegetni. Ő ismeri szívünket és tudja, hogy mikor vagyunk bizonytalanok Fia iránti elkötelezettségünkben. Megtartja Krisztusban lévő erőt azok számára, akik teljes mértékben átadják magukat Őneki.

János 14-ik fejezete két magasztos ígéretet tartalmaz. Először, Jézus kijelenti, "Bizony,bizony mondom néktek aki hisz bennem az is cselekszi azokat a cselekedeteket amelyeket én cselekszem, és nagyobbakat is cselekszik azoknál, mert én az én Atyámhoz megyek. És akármit is kértek majd az én nevemben, megcselekszem azt, hogy dicsőíthessék az Atya a Fiúban.Ha valamit kértek az én nevemben megcselekszem azt." (János 14:12-14) Jézus egyszerűen azt mondja az utolsó versben, "Kérjétek az én nevemben akármit, és megadom azt nektek."

Két verssel később Jézus azt ígéri, "És kérem az Atyát és más vígasztalót ad néktek, hogy veletek maradjon mindörökké.Az igazságnak ama Lelkét; akit a világ be nem fogadhat, mert nem látja őt és nem ismeri őt; de ti ismeritek őt, mert nálatok lakik, és bennetek marad. Nem hagyalak titeket árvául; eljövök tihozzátok." (14:16-18) Itt Krisztus azt mondja, " Az igazság Lelkét adom nektek. És az ő ereje bennetek fog lakozni."

Ez két hihetetlen ígéret Jézustól. De figyeld azt a verset ami kettő között található, "Ha engem szerettek, az én parancsolataimat megtartsátok." (14:15) Miért találjuk ezt a mondatot itt? Krisztus rámutat, hogy az engedelmességtől függ az ígéret. Röviden, mindkét ígéret attól függ, hogy engedelmeskedünk-e Isten Igéjének. Azért adattak, hogy semmi se hátráltahasson attól, hogy igényelhessük Krisztus erejét. Meg vagyok győződve, hogy sérti Istent, ha keveset vagy semmit sem kérünk Jézus nevében.

Az évek múltával több keresztény hívő egyre kevesebbet kér. Végül pedig megelégszenek azzal, hogy Krisztus megváltotta őket. Semmi mást nem várnak, csak azt, hogy a mennybe kerüljenek egy nap.

Megkérdezem tőled: Krisztusod végére értél? Semmit többet nem vársz el tőle azon kívül, hogy kegyelmének az ereje megváltott téged? Krisztusod véget ér azzal, hogy csupán túléled a következő napot? Azzal végződik, hogy néha megérzed békéjét és örömét életedben, amit sátán állandózaklatása alatt élsz?

Az említett szövegek Isten Igéjéből meggyőztek engem arról, hogy az "én" Jézusom nagyobb, mint kéréseim. Szomorú, de sok hívő jelenlétkelenné és gyengévé teszi Krisztust saját hitetlenségével. Szeretteim, én nem akarom Krisztusomat korlátozni. Inkább azt akarom, a pokol minden démona ismerje meg kéréseim nagysága által Isten nagyságát. Azt kívánom, hogy Krisztusom nagyobb, erőteljesebb legyen mint akármikor volt az áletemben.

Az igazi hit együttérez minden problémával és fájdalommal amit Isten népe elszenved világszerte, az összes reménytelen helyzetettel, szenvedő özvegyekkel, árvákkal és az idősebb hívőkkel, akik küzdenek a megélhetésükért. A hit mindezt a szomorúságot a mérlegre helyezi és figyelni amint ez az oldal mélyre süllyed. De azután a hit Krisztust helyezi a mérleg másik oldalára és örömmel szemléli, amint ez az oldal a világ bűnein és fájdalmain túltesz.

Soha sem volt Isten szándéka az, hogy hagyjuk az ördögöt fosztogatni szívünkben és otthonainkban. Hanem inkább az, hogy Krisztusba helyezük pozícionkat, és hangosan és érthetően kiáltsuk, "Jézus Krisztus nevében!" Itt az idő minden hívő számára, hogy felálljon és kijelentse, "Elég volt, hosszú ideig éltem félelemben, de Jézus Krisztus nevében, nem fogok többé félni a haláltól, az ördögtől és embertől sem. Azt akarom, hogy a világ lássa Krisztusom felülmúlhatatlan hatalmát kéréseim nagysága által. Istenem azt mondja, hogy kérjek nagyot és nagyot fogok kérni. Hogyan lehetséges, hogy akármi is túl nagy az Ő számára?"

Sürgetlek benneteket, hogy olvassátok Isten beszédét, és higgyetek Jézus ígéreteiben, amelyeket személyesen nektek ad. Azok a ti fegyvereitek, hatalmasak Ő benne. És azok hatalmasá válnak a ti kezetekben is amikor megragadjátok és igénylitek saját magatok számára.

Dicsőség az Ő Szent Nevének!

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/1961/>

